

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 143/13
v Luxemburgu 24. októbra 2013

Rozsudok vo veci C-85/12
LBI hf, predtým Landsbanki Islands hf/
Kepler Capital Markets SA a Frédéric Giraux

Moratórium na platby priznané banke LBI islandskými orgánmi vyvoláva vo Francúzsku účinky, ktoré mu priznáva islandská právna úprava

Smernica o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií nebráni tomu, aby sa účinky tohto moratória vzťahovali so spätnou účinnosťou na zaisťovacie opatrenia vo Francúzsku

Smernica o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií¹ stanovuje, že v prípade úpadku úverovej inštitúcie, ktorá má organizačné zložky v iných členských štátoch, sa reorganizačné opatrenia a likvidácia uskutočnia v rámci jediného insolvenčného konania v členskom štáte, v ktorom sa nachádza sídlo inštitúcie (nazvanom domovský štát). Preto sa na takéto opatrenia v zásade vzťahuje jediné právo v oblasti úpadku a uplatňujú sa podľa práva domovského štátu, pričom ich účinky nastávajú v súlade s týmto právom v celej Unii bez akýchkoľvek ďalších formálnych požiadaviek. V tejto súvislosti majú štáty, ktoré sú zmluvnými stranami Dohody o Európskom hospodárskom priestore, ako je Island, rovnaké postavenie ako členské štáty Európskej únie.

V kontexte zrušenia sa finančného systému na Islande a v súvislosti s medzinárodnou finančnou krízou, ktorá nastala v roku 2008, prijal islandský zákonodarca súbor reorganizačných opatrení týkajúcich sa rôznych finančných inštitúcií so sídlom v tomto štáte. Predovšetkým zákon z 13. novembra 2008² na jednej strane zakázal podávanie žalôb proti finančným inštitúciám, ktorým sa priznalo moratórium na platby, a na druhej strane stanovil prerušenie prebiehajúcich súdnych konaní. Zákonom z 15. apríla 2009³ islandský zákonodarca podriadil finančné inštitúcie, ktorým sa priznalo moratórium, prechodným ustanoveniam, ktorých cieľom bolo uplatniť na ich postavenie osobitný režim likvidácie bez toho, aby sa pred uplynutím moratória skutočne vyhlásila ich likvidácia.

LBI hf (predtým Landsbanki Islands hf) je islandskou úverovou inštitúciou, ktorej bolo moratórium na platby priznané 5. decembra 2008 rozhodnutím Miestneho súdu v Reykjavíku. O niečo skôr, 10. novembra 2008, sa voči LBI uplatnili dve zaisťovacie opatrenia vo Francúzsku na návrh veriteľa s bydliskom v tomto členskom štáte. LBI napadla tieto zaistenia pred francúzskymi súdmi, pričom uviedla, že podľa smernice sa voči svojmu francúzskemu veriteľovi môže priamo domáhať reorganizačných opatrení prijatých na Islande. Okrem toho Miestny súd v Reykjavíku vyhlásil 22. novembra 2010 začatie likvidácie LBI.

V tejto súvislosti sa Cour de cassation (Francúzsko), ktorý preskúmava túto vec v konaní na poslednom stupni, obrátil na Súdny dvor s otázkou, či sa aj na reorganizačné opatrenia alebo opatrenia na likvidáciu vyplývajúce z prechodných ustanovení zákona z 15. apríla 2009 vzťahuje smernica, ktorej cieľom je vzájomné uznávanie reorganizačných opatrení a opatrení na likvidáciu prijatých správnymi a súdnymi orgánmi. Francúzsky súd chce navyše vedieť, či smernica bráni uplatňovaniu účinkov moratória so spätnou účinnosťou na zaisťovacie opatrenia prijaté v inom členskom štáte pred jeho vyhlásením.

Vo svojom rozsudku vyhlásenom v dnešný deň Súdny dvor najskôr pripomína, že správne a súdne orgány domovského členského štátu sú ako jediné oprávnené rozhodnúť o vykonaní

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/24/ES zo 4. apríla 2001 o reorganizácii a likvidácii úverových inštitúcií (Ú. v. ES L 125, s. 15; Mim. vyd. 06/004, s. 15).

² Zákon 129/2008.

³ Zákon 44/2009.

reorganizačných opatrení v úverovej inštitúcii, ako aj o začatí likvidácie takejto inštitúcie. Predmetom uznania v zmysle smernice v ostatných členských štátoch sú tak len opatrenia, o ktorých rozhodli tieto orgány, spolu s účinkami, ktoré im priznáva právo domovského členského štátu.

Naproti tomu právna úprava domovského členského štátu týkajúca sa reorganizácie a likvidácie úverových inštitúcií môže v zásade vyvolávať účinky v iných členských štátoch len prostredníctvom konkrétnych opatrení prijatých správnymi a súdnymi orgánmi tohto členského štátu voči finančnej inštitúcii.

Pokiaľ ide o prechodné ustanovenia zákona z 15. apríla 2009, Súdny dvor spresňuje, že prijatím týchto pravidiel **islandský zákonodarcia nenariadil likvidáciu úverových inštitúcií, ktorým sa priznalo moratórium, ako takú, ale moratóriám, ktoré sa uplatňovali k určitému dňu, priznal určité účinky spojené s likvidáciou.** Z týchto prechodných ustanovení tiež vyplýva, že nemôžu vyvolávať účinky, ak neexistuje súdne rozhodnutie priznávajúce alebo predlžujúce finančnej inštitúcii pred týmto dňom moratórium. **Tieto pravidlá tak nevyvolávajú účinky priamo, ale prostredníctvom reorganizačného opatrenia, o ktorom voči určenej finančnej inštitúcii rozhodol súdny orgán.** Z toho vyplýva, že moratórium priznané LBI môže v zmysle smernice vyvolávať v členských štátoch Únie účinky, ktoré mu priznáva islandská právna úprava.

Pokiaľ ide o otázku, či na to, aby prechodné pravidlá mohli vyvolávať účinky v členských štátoch Únie, musí existovať možnosť podať proti nim opravný prostriedok, Súdny dvor pripomína, že smernica zavádza systém vzájomného uznávania vnútroštátnych reorganizačných opatrení a opatrení na likvidáciu, pričom jej cieľom nie je harmonizovať vnútroštátnu právnu úpravu v tejto oblasti. Zdôrazňuje, že smernica nepodmieňuje uznanie reorganizačných opatrení a opatrení na likvidáciu možnosťou opravného prostriedku voči nim. Rovnako ani právo členského štátu nemôže podmieniť toto uznanie podmienkou, akú by prípadne stanovovala jeho vnútroštátna právna úprava.

Následne, pokiaľ ide o otázku, či smernica bráni uplatňovaniu účinkov moratória so spätnou účinnosťou na zaisťovacie opatrenia prijaté v inom členskom štáte, Súdny dvor uvádza, že účinky zaisťovacích opatrení a likvidácie sa v zásade riadia právom domovského členského štátu. Toto všeobecné pravidlo sa však neuplatňuje na „neukončené súdne spory“, ktoré sa riadia právom členského štátu, v ktorom takýto spor prebieha. Pokiaľ ide o rozsah tejto výnimky, Súdny dvor konštatuje, že **pojmem „neukončené súdne spory“ sa vzťahuje iba na konania vo veci samej a že jednotlivé opatrenia na nútený výkon rozhodnutí vyplývajúcich z týchto konaní sa riadia právnymi predpismi domovského členského štátu.** V tejto súvislosti Súdny dvor konštatuje, že **zaisťovacie opatrenia prijaté vo Francúzsku predstavujú jednotlivé opatrenia na nútený výkon rozhodnutí a že z tohto dôvodu sa účinky moratória, ktoré bolo priznané LBI na Islande, na tieto zaisťovacie opatrenia riadia islandským právom.**

Okrem toho okolnosť, že tieto opatrenia boli prijaté pred tým, ako sa LBI priznalo predmetné moratórium, nemôže vyvrátiť tento záver, lebo v zmysle smernice **sa islandským právom riadia aj jeho časové účinky.** Smernica preto nebráni tomu, aby sa reorganizačné opatrenie, ako je moratórium, stanovilo so spätnou účinnosťou.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499